

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1432/2020
22.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Милуна Драгутиновића, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 13К.бр.233/18 од 10.02.2020. године и Вишег суда у Београду Кж.1. бр.303/20 од 30.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милуна Драгутиновића поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 13К.бр.233/18 од 10.02.2020. године и Вишег суда у Београду Кж.1.бр.303/20 од 30.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду 13К.бр.233/18 од 10.02.2020. године, окривљена АА оглашена је кривом да је извршила кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика и изречена јој је условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се казна затвора неће извршити уколико окривљена у време проверавања од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Окривљена је обавезана да сноси трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем као и да оштећеној на име истакнутог имовинско-правног захтева плати износ од 21.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је за износ преко досуђеног имовинско-правног захтева оштећена упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж.1. бр.303/20 од 30.07.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Милуна Драгутиновића и пресуда Трећег основног суда у Београду 13К.бр.233/18 од 10.02.2020. године је потврђена.

Захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Кж.1. бр.303/20 од 30.07.2020. године поднео је бранилац окривљене, адвокат Милун Драгутиновић, мада из садржине захтева произилази да је захтев поднет и против првостепене пресуде Трећег основног суда у Београду 13К.бр.233/18 од 10.02.2020. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, другостепену пресуду укине и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да су побијане пресуде засноване на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда не може заснивати односно на записнику о препознавању лица МУП-а РС, Полицијска управа за Град Београд, Полицијска станица Земун од 12.09.2016. године. Наиме, бранилац наводи да препознавање није спроведено у складу са одредбама члана 90. и 100. ЗКП, јер је окривљена најпре у собу за препознавање уведена од стране једног инспектора као последње лице за препознавање у тренутку када су се у просторији већ налазиле четири женске особе за препознавање и у ком моменту је оштећена која је вршила препознавање већ стајала и све то видела на огледалу собе за препознавање као и да су све четири постављене женске особе за препознавање биле лица без униформе цариника, другачијег узраста и знатно млађе од окривљене, пуније телесне конституције и црне боје косе, што је знатно одударало од изгледа окривљене. Осим тога, бранилац је навео да је оштећена унапред била припремљена како изгледа окривљена и пре него што је дошла на препознавање а што се утврђује на основу дописа од 08.12.2015. године, упућеног Полицијској станици Земун уз који допис су достављене две фотографије окривљене које је оштећена добила преко друштвене мреже „Фејсбук“ а која чињеница компромитује у целости извршено препознавање.

Изнете наводе из захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Из списка предмета и то из записника о препознавању лица од стране сведока оштећене ББ МУП Република Србија, Полицијска управа за Град Београд, Полицијска станица Земун 03/16/14/1 бр.ПО-1131/15 од 12.09.2016. године, произилази да је доказна радња препознавања лица окривљене АА од стране сведока оштећене ББ обављена у свему у складу са одредбом члана 90. став 1. ЗКП и члана 100. ЗКП, на које повреде бранилац окривљене неосновано указује у захтеву. Наиме, из наведеног записника произилази да су овој доказној радњи присуствовали Јавни тужилац, овлашћена службена лица Полицијске станице Земун и да је пре самог препознавања у

обављеном разговору са оштећеном иста дала опис лица за који постоји основ сумње да је дана 07.06.2015. године извршило кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика (КЗ) на њену штету, те да је у просторију специјално намењену за ту сврху уведено пет лица, да су лица поређана одређеним редоследом у врсту, након чега је оштећена са несумњивом сигурношћу од 100% препознала окривљену АА као лице које је извршило кривично дело на њену штету, а на основу њеног изгледа о чему су првостепени суд на страни 10 став 3. и страни 11 став 1. као и другостени суд на страни 4 став 5. дали јасне и довољне разлоге. Неспорно је из списка предмета да је оштећена на друштвеној мрежи „Фејсбук“ пронашла и препознала службеницу са аеродрома, о чему је обавестила свог адвоката који је дописом обавестио полицију, па је тек након тога извршена доказна радња препознавања у полицијској станици, али се не може рећи да се на оштећену утицало и да се припремила да унапред зна како изгледа окривљена с обзиром да је оштећена на основу свог сазнања како окривљена изгледа исту пронашла и о томе обавестила свог адвоката.

Одредбом члана 100. ЗКП прописано је да ако је потребно да се утврди да ли сведок препознаје одређено лице или предмет, односно особине које је описао, препознавање ће се обавити у складу са чланом 90. овог законика, односно да ће се препознавање лица у предистражном поступку и истрази обавити тако да лице које је предмет препознавања не може да види сведока нити сведок може да види то лице пре него што приступи препознавању, а да ће се препознавање лица у предистражном поступку и у истрази обавити у присуству Јавног тужиоца.

Одредбом члана 90. ЗКП прописани су услови препознавања лица или предмета и наведено је да ако је потребно да се утврди да ли у овом случају сведок оштећени препознаје одређено лице односно његове особине које је описао показаше му се то лице заједно са другим њему непознатим лицима чије су основне особине сличне онима какве је описао, а након тога ће се од лица тражити да изјави да ли може да препозна са сигурношћу одређено лице или са одређеним степеном вероватноће и да у случају потврдног одговора на препознато лице или предмет укаже.

Стога, доказна радња препознавање лица је извршена у складу са напред цитираним одредбама закона, па су неосновани наводи из захтева за заштиту законитости браниоца окривљене којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић